

Seppo Huovinen in memoriam

Professori Seppo Sakari Huovinen kuoli pitkään sairastettuaan 6. päivänä helmikuuta 2008 Helsingissä 59 vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt 27. tammikuuta 1949 niinkään Helsingissä.

Seppo Huovinen kirjoitti ylioppilaaksi Mäkelänrinteen yhteiskoulusta keväällä 1969. Tämän jälkeen hän aloitti opinnot Teknillisen korkeakoulun Rakennusinsinööriosastolla, josta valmistui diplomi-insinööriksi 1975. Tekniikan lisensiaatiksi Seppo valmistui 1985 ja väitteli tekniikan tohtoriksi 1990. Kaikki tutkintonsa hän suoritti Teknillisessä korkeakoulussa.

Seppo teki elämäntyönsä kolmella eri sektorilla. Valmistuttuaan, ja jo harjoittelijana, hän työskenteli Insinööritoimisto Pontek Oy:ssä siltarakenteiden suunnittelijana vuosina 1973-1980. Sepon suunnittelemissa siltarakenteista löytyy maamme tie- ja rautatieverkosta suuri joukko.

Tämän jälkeen hän siirtyi Valtion teknillisen tutkimuksen palvelukseen Betoni- ja siikaattiteknikan laboratorioon. Siellä hän eteni tutkijan virasta johtavan tutkijan virkaan vuosina 1980-1994. Tuona aikana Seppo kehittyi yhdeksi maamme johtavista betonirakenteiden tuntijoista.

Vuodesta 1994 aina kuolemaansa asti Seppo Huovinen toimi Teknillisessä korkeakoulussa talonrakennustekniikan, erityisesti korjausrakentamisen professorina.

Seppo oli erinomainen ja pidetty opettaja sekä Teknillisessä korkeakoulussa että sen ulkopuolella. Hänet kutsuttiinkin usein luennoijaksi erilaisiin korjausrakentamista käsitteleviin tilaisuuksiin. Vankan rakenteiden tuntemuksensa takia, hän hallitsi suvereenisti erilaiset korjausrakentamisen ongelmatilanteet ja oli asiantuntijana lisäksi mukana monien onnettomuuksien syitä selvittäessä. Huovinen oli varsin menestyksekkäs myös tutkimuksen sektorilla. Hän hankki runsaasti rahoitusta ja johti monia laajoja tutkimusprojekteja kattaen koko talonrakennustekniikan alueen.

Seppo oli sotilasarvoltaan alikersantti.

Ihmisenä Seppo Huovinen säilytti aidon tekkarihenkisen elämänasenteen läpi koko elämänsä. Hänen kanssaan oli luontevaa tehdä yhteistyötä – olonsa tunsikin aina kotoiseksi. Tästä syystä Sepon oli varsin helppo itsekkin toimia kaltaistensa tekkareiden muodostamassa työyhteisössä. Kaikille työtovereille Seposta jäi muistona aina iloinen, huumorintajuinen ja erittäin pidetty kollega, jolla olisi ollut vielä paljon annettavaa niin työyhteisönsä kuin koko alansa kehittämiseen.

Juha Paavola